

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemčija in rusko žito.

Ko je letos nemški cesar Viljem II. posetil Nizozemsko in so se začeli pojavljati glasovi, da se bode v Haagu sklenila zveza z Holandsko, hiteli so nemški listi z vso gorečnostjo pobijati to vest. Rekli so takrat, Nemčija ne potrebuje zveze z Holandsko, pač pa jej je nujno potrebna njena neutralnost. Ko bi namreč nastala vojna in bi se pozaprele vse druge meje, bila bi neutralna Holandska jedina vratica, skozi katera bi se Nemčija mogla preskrbljevati z žitom.

Od poseta v Haagu preteklo je stoprav par tednov in vojne še ni, a Nemčija je že sedaj primorana skrbeti in gledati, kako bode svojim podnikom nabavila dovolj žita, bodisi preko Holandske ali skozi katera druga vratica, kajti Rusija prepovedala je izvoz žita, v prvi vrsti rži, in s tem spravila Nemčijo že sedaj v mirnem času v silno zadrego.

Znano je, da vlada v Nemčiji velika revščina, da je v nižjih krogih bela pogača nepoznana in da se ogromna večina prebivalstva živi le od rženega, ker cenejšega kruha. A rž je letos v Nemčiji, kakor tudi v nas in v drugih deželah slabo obrodila in mislilo se je, da se bode, kakor doslej, nedostatek pokrtil iz Rusije, od koder je Nemčija doslej dobivala devet desetink potrebne rži. A pridelek rži je letos tudi v Rusiji, vsaj v nekaterih gubernijah, nedostaten in ruska vlada štela si je zaradi tega, morda pa tudi iz družih ozirov, v dolžnost, prepovedati izvoz rži v inozemstvo.

S tem ukrepom prizadeta je Nemčija jako čutno, ker jej je zaprto jedino trgovišče, kjer je mogla kupovati, kolikor je potrebovala. Vsled tega je cena rži nategnila in dočim je poprej rž bila za tri marke cenejša nego pšenica, sta si rž in pšenica sedaj v ceni že jednaki, kar je tem pomenljiveje, ker je pšenica itak letos že izredno draga, da, po najnovejših poročilih poskočila je cena rži tako močno, da je že tri marke dražja nego pšenica.

Pri takej draginji si ubogo prebivalstvo v Nemčiji ne bode moglo privoščiti rženega kruha in

jedino upanje je še krompir, ki se pa letos tudi ni obnesel. Neugodni in nepričakovani ta položaj je silno razburil javno mnenje, katero pričakuje, da bode vlada kaj storila in morda s tem znižala ceno rži, da odpravi visoko žitno carino. Na drugi strani pa se Nemcev oči zaupno upirajo v Ameriko, katera bode letos glavna zalagateljica Evrope z žitom. Letina v Ameriki je letos nenavarno obilna, vendar pa se sme po dosedanjih podatkih računati, da se bode v Evropo izvozilo kacic 160 bushel-ov žita. To je sicer velika množina, a po mnenji večšakov vendar še ne dovolj, da bi se pokrtil žitni nedostatek vseh evropskih držav.

Kako se bode nemška vlada izvlekla iz neprijetne te zagate, o tem še ni nič pozitivnega. Ministerski svet dosedaj še nič ni ukrenil, ker treba še počakati, kako bode s krompirjem. Sicer pa se bode skušalo tudi za ubožnejše kroge rž nadomestiti s pšenico in tako preprečiti pretečo bedo in lakoto. Poslednje se bode sedaj morda res posrečilo, a kaj tedaj, kadar nastane vojna in bode vse meje zaprte, ko ne bode dobiti niti pšenice, niti družega žita? Mej sedanjimi težavami za kruh je to pač jako ozbiljna perspektiva v bodočnost, za Nemčijo tem opasnejša, ker tudi njene notranje zadeve neso več takšne, nego nekdanje, in ker se je „im Reich der Gottesfurcht und frommen Sitte“ marsikaj na zlo zasukalo in ker vidno peša nekdanja trdna organizacija.

Drugi slovensko-hrvatski izlet k češki razstavi v Pragi.

V Pragi 9. avgusta. [Izv. dop.]

V jutro dne 5. avgusta t. l., dan po prihodu v zlato Prago, zbrali smo se slovenski in hrvatski izletniki ob deseti uri pred glavnim uhodom v razstavo. Tam nas je že pričakoval vsprejemni odbor razstavnega odbora, na čelu mu g. J. U. C. Jan Sedlák, kateri nas je najsrčneje pozdravil v imenu razstavnega odbora. Zahvalil se mu je za Hrvate i Slovence Hrvat gosp. Fabković. Na to vodil nas je omenjeni gosp. Jan Sedlák po razstavi ter nam razkazal glavne objekte. Pred uhodom v glavno razstavno poslopje,

ki je obrnjen proti razstavi, fotografiral je razstavni fotograf Helios slovensko-hrvatsko skupino v trajen spomin nam in Čehom. Do 1. ure popoldne ogledavali smo si posamezno razstavo. Utis razstave na vse izletnike bil je mogočen. Vsakdo je priznal, da si je pričakoval mnogo od razstave češke, a toliko nikoli! Ta razstava pač nima značaja deželne razstave, nego značaj svetovne razstave! In zakaj bi ne! Poljedelstvo, obrtništvo, šolstvo, znanost in umetnost, vse to je doseglo v Čehih vrhunec razvitka. Veselo žarele so naše oči in ponosno dvigala so se naša slovanska prsa, ko smo uzrli krasne proizvode češke delavnosti in češkega duba. O tem pogledu bilo nam je jasno, zakaj se nasprotniki slovanstva tako silno zaletavajo v lepo razstavo češko. Oni pač slutijo, da utegne baš ta razstava okrepčati slovanski ponos in slovansko vzajemnost mirnim a gotovim potom kulturne sile. Zadnja postojanka nasprotnikov naših je obstajala v tem, da se je nam in posebno Čehom očitalo, da niso dosegli ter da ne morejo doseči kot inferiorna rasa iste stopinje kulture, kakor oni; ta razrušena je uplivom češke razstave, v kateri se zrcali najvišja kultura, katero so dosegli avstrijski narodi. To dokaj boli nasprotnike naše in „hinc illae lacrimae“. Tembolj se moramo nad tem radovati mi Slovani ter obetati si iz te razstave najboljšega sadu!

Pod takimi utisi zbrali smo se Slovenci in Hrvati ob 1. uri popoldne vsled dogovora k skupnemu obedu v razstavni Plzenski restavraciji „U Petjolda“, kjer nas je pričakoval zopet predsednik razstavnega odbora J. U. C. gosp. Jan Sedlák z drugimi češkimi odličnjaki. Pri obedu napil je najprej Hrvat gosp. Fabković omenjenemu predsedniku vsprejemnega razstavnega odbora, zahvaljevaje se mu za ljubeznjivost, s katero nas je spremljal po razstavi. Kreпки „Živio Sedlák“ sledili so temu govoru. Zahvalivši se za laskave besede predgovornika, izjavil je gosp. Sedlák, da on smatra za svojo dolžnost biti na uslugo slovensko-hrvatskim milim gostom, ter da prosi, da se vsak od nas obrača do njega, ako mu je treba kakih razjasnenj za bivanje v Pragi. Ljubeznjiva ponudba vsprejeta je bila z „Na zdar“ in Živioklici.

LISTEK.

Igrača.

(Novela E. Krasilnikov, prevel V. ojskar.)

(Dalje.)

Nekoliko dnij je skrival Olgi svojo neprijetno novost, skušal kazati se veselega v njeni prisotnosti in odlašal kaliti svojo dosihdob nekaljeno srečo; naposled bilo je treba povedati, tem bolj, ker je zopet začela govoriti njegova mati, da se mora oženiti z Zizi Hazarovo.

Olga je molče poslušala, ne da bi se začudila ali bila nevoljna, brez očitania in solz, samo pobledela je in nekako brez močij omahnila, kakor da bi jo vrglo to priznanje.

— Tega morda še ne bode, ako pa bode, ne kmalu, — jaz vsaj delam proti temu vse, kar mi je mogoče; ako se pa tudi oženim, se najino razmerje nič ne spremeni, nadaljeval je Čuvašev. — Moja ženitev — je ugoditev materini želji in pogojem življenja, od katerih se je težko ločiti, ker so prešli v meso in kri; moja ljubav je pa le k tebi — to je moja last, katere ne dam nikomur... Te Hazarove skoro ne znam in je ne ljubim... Ti

si mi pa milejša nego življenje... Draga Olga! obečaj, da mi oprostiš mojo ženitev.

Čuvašev je pokleknil zraven Olginega stola, da bolje vidi njeno povešeno obličje. Zdelo se mu je, da čita na njem zaroto proti sebi. Njeno molčanje ga je mučilo.

— Olga za Boga!

Olga je vzdignila glavo, pogledala nanj, hotela nekaj reči, bliskoma zaihtela in zakrila svoje obličje z rokami.

Prestrašeni Čuvašev jo je obsipal z ljubeznivimi besedami.

— Kaj ti je, Olga, kaj?

— Ah, Petjā, da bi ti vedel, kako me mučiš! Ali smem... Ali sedaj, ne glede na oni čas, ko bodeš oženjen, ni greh, da te ljubim? Toda čuj, jaz te ljubim in te bodem ljubila, dokler bodem živa. Le to je vse, Petjā, kar sem ti hotela povedati. Ti znaš, da za-se ne prosim ničesar...

Tu je Olgin glas zatrepetal in ustavil se.

Čuvašev ji je hotel poseči v govor, a ona je nadaljevala:

— Ako se pa kdaj prigodi, da ne bodeva sama... ako pride na svet bitje, katero ni krivo ničemur, je li bode izročeno na milost in nemilost usodi, kakor delajo to nekaterniki? To bi bilo britko!

Ko je Čuvašev razumel, o čem govori, čutil je neprijetno čuvstvo, kakor da bi mu plusknilo kaj gorečega na glavo.

— Da... toda... ali se čutiš... nezdravo? izpregovoril je on.

— Ne, Petjā, popolnoma sem zdrava... Samo to mi je prišlo na misel. Ah, mili moj, nekaj me straši, sama ne vem... Bila sva predolgo srečna — radi tega se je treba pokoriti... Pomniš Polikratov prstan? uprašala je žalostno Olga.

A Peter Kirilovič jo je hitro prepričeval, da bode vse dobro. Ta večer je šel od Olge vznemirjen, ponosen in srečen.

„Eh, da bi bilo možno mahniti z roko po nekoliko svojih navadah, pustiti to službo, iz katere ni nič prida, in zavzeti častno mesto, kjer bi bilo treba delati, zato pa tudi dobivati dobro plačo, in oženiti se z Olgo, ker boljše žene ne morem pričakovati“, si je mislil Čuvašev.

No sedaj Čuvašev ni mogel čutiti, da mu ne dostaje značaja za to. Navade njegovega sedanjega življenja prešle so mu res v meso in kri, kakor je rekel Olgi, a lažje se mu je zdelo ljubiti jedno deklico, a oženiti se z drugo, varati jedno, ali morda še obe, nego odpovedati se kateri svojih navad.

(Dalje prih.)

Za Slovence govorila sta pri tem obedu gg. Ivan Gogola, c. kr. notar v Ljubljani in dr. Gustav Gregorin, odvetnik v Sežani. Prvi spominja se presrčnega vsprejema na češki zemlji in posebno v Pragi, napil je češkemu narodu, drugi pa pravični slovanski stvari in slovanski bodočnosti, povdarja, da smemo mi Slovani z ozirom na znane Bismarkove besede, da se Nemci bojijo samo Boga, sicer pa nikogar na tem svetu, s polnim pravom izreči, da se ne bojimo niti Boga — in to radi tega, ker se borimo za pravično in sveto stvar in ker nikoli ne delamo krivice drugim narodom. Tlačitelji naši pa imajo popolno prav, ako se bojijo Boga, ki more kaznovati njih krivična dejanja prej ali slej. Obe napitnici vsprejeti sta bili z naudušenjem. Sledila je še dolga vrsta napitnic in hitro mineval nam je čas. Ob 3. uri vzdignili smo se vsi od obeda ter razgledavali si razstavo do večera. Ob 7. uri zvečer pa smo se znašli v narodnem gledališču, v katerem se je vršila nam na čast slavnostna predstava. Predstava obsegala je naslednje točke: slavnostno predigro od Bedřicha Smetane, proslov od A. E. Mužika prednašan od gospe Male Sklenarjeve, živi obraz „apoteoza deželne jubilejske razstave kraljestva češkega“ in poslednjič opero Libuša. Vse te točke izvedene so bile s češko preciznostjo, kar znači, da so delale čast vsacemu gledališču metropol evropskih. Ni treba opomniti, da je bilo krasno gledališče napolnjeno najodličnejega občinstva do zadnjega kotička, ter da so stotine morale se povrniti domov, ne da bi bile mogle uživati krasne te predstave. Po predstavi podali smo se v „meštansko besedo“, kjer je bil prirejen nam na čast slavnostni večer. V pozno noč vršile so se tu rodoljubne napitnice ter popevale slovanske pesmi. Dvorana „meštanske besede“ je bila seveda pretesna za vse goste ter da je večina teh poseda v stranskih sobah in na vrtu, kjer so se zabavali manjši krogi ožjih somišljenikov in prijateljev isto tako pozno v noč. Tako zvršil se je prvi dan bivanja našega v zlati prestolici češki mej milim bratskim narodom.

Z izložbe Zagrebške.

(Izv. dop.)

Krasno mesto Zagreb obleklo se je te dni praznično ter praznovalo otvorjenje prelepe svoje jubilejske izložbe. Od vseh krajev trojedine kraljevine prihiteli so Hrvatje, da so prisotni proslavljenju velečastnega dela jugoslovanske kulture, — mesto Zagreb bilo je elektrizovano, naudušeno. Bila je dolžnost tudi našega naroda, da se udeleži te slavnosti. In res, videl si te dni Slovence mnogoštevilno zastopane, iz vseh krajev naše domovine pozdravljali si lahko v Zagrebu slovenske rojake. Izložbe same ne bodem opisoval, vsak zaveden Slovenec, ki goji v svojem srci pravo in srčno ljubezen do najbližnjega bratskega nam naroda, naj si jo ogleda sam, osobito naj zato porabi prve dni septembra, ko bode mesto Zagreb pripravljeno na oficijalni gostoljubni vsprejem Slovencev. Nikomur ne bode žal, i tistim, ki so si natančno ogledali razstavo v Pragi, bode izložba v Zagrebu videla se poučna, zanimiva in originalna s pravim značajem jugoslovanskim. Geslo nam bodi torej: v bližnji krasni Zagreb!

I te dni udeležili so se že oficijalno slavnosti naši slovanski kolesarji. Klub biciklistov hrvatskega Sokola pripravil si je javno dirkališče in porabil otvorjenje izložbe za to, da priredi shod jugoslovanskih biciklistov v Zagrebu in prvo redno dirko na jugoslovanskih tleh. Hrvatski in slovenski kolesarji odzvali so se z radostjo bratskemu pozivu in videti je bilo v soboto in nedeljo zbranih nad 80 čilih in čvrstih jugoslovanskih biciklistov, katere je narod povsod iskreno pozdravljali. Kolesarska društva iz Zagreba, Karlovca, Ljubljane in Celja bila so častno zastopana. Vsprejem bil je povsod presrčen. Pri dirki odlikovali so se v prvi vrsti Zagrebški in Ljubljanski biciklisti. Dobili so prekrasna darila Zagrebških dam in srebrne svetinje Tadejevič in Boršič (Zagreb) ter Bohinc in Stiasni (Ljubljana). Sprevod vseh biciklistov bil je krasen.

Veseli nas, da kolesarski šport mej hrvatskim in slovenskim narodom toliko napreduje, da bodemo tudi tu lahko si pridobili priznanje celo naših nasprotnikov. Zeleti pa je, da bi se tudi mej jugoslovanska naša kolesarska društva spravila neka precizna narodna organizacija, da bi se naša kolesarska društva zjedini skupno ne le dejanski, ampak tudi formelno na narodni podlagi v jedno mogočno skupino. Najlepši izgled dal je vsem kole-

sarskim društvom klub hrvatskih biciklistov, ki se je osnoval na Jugoslovanom toliko potrebni, jedino pravi sokolski podlagi. Njim sledil je najmlajši klub kolesarski v Celji in to bi naj storili klubi v Karlovcu, Petrinji, Ljubljani, Kamniku itd.

Neoficijalno udeležila sta so kolesarske slavnosti v Zagrebu tudi dva kolesarja iz Amerike, ki potujeta na svojih kolesih (oziroma z njima) okolu sveta, in osem Graških kolesarjev. Klub biciklistov hrvatskega Sokola pozdravil jih je in vsprejel, kot se sprejema običajno tuje goste, kateri pridejo na dom — prijazno in taktno. Američana bila sta predmet splošnega zanimanja. Tudi Graški kolesarji se ne bodo mogli pritožiti o vsprejemu, dasi so se morali privaditi pozdravom v hrvatskem jeziku. Odškodovali so jih za to nakateri posamični člani hrvatskih biciklistov, ki so se — naj mi to opazko oprostijo klub sokolskih biciklistov — vendar le nekoliko pregorko jedinili z njimi. Priznavam rad častne izjeme v avstrijskih Nemcih — ali gotovo je, da bi štajerski Nemci in njihova društva radi potopili Slovence v mali žlici vode: z zastopniki takih strogo nemških društev postopati je prijazno, ker to velevala takt — ali bratiti ne smeli bi se z njimi Slovani o priliki slovanske sokolske slavnosti; saj imajo i Hrvatje gotovo še v spominu, kar se je iz štajerskih novin blata nametalo nanje!

V celem bila je pa slavnost kolesarjev kot prva jugoslovanska slavnost v tem slogu krasna in izvrstna, osvedočeni smo, da bode naslednja ne le vredna vrstnica, ampak dovršena narodna slavnost. Že sedaj sodeloval je „Hrvatski Sokol“ in upamo, da se bode to tudi prihodnjič v polni meri zgodilo — v prospeh ideje sokolske in narodne probe meji Hrvati in Slovenci. Bratski nam „Hrvatski Sokol“ pa naj bode uverjen, da je bila ta prva prilika našega sestanka povod, da se bodemo toliko mnogoštevilneje udeležili družega sestanka v prihodnjem meseci. Na svidenje takrat v slovanskem Zagrebu!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 18. avgusta.

Nemški gostje v Pragi.

Tudi nemške goste z Dunaja vsprejeli so slovesno v Pragi. Dunajski levičarski listi so uprav grozno zabavljali proti temu, da gredo nemški antisemiti korporativno v slovansko Prago. V tem videli so veleizdajstvo nemške narodnosti in kričali na vso moč proti izdajcam. A vse ni nič pomagalo. Mej nemškim gosti z Dunaja bila sta dva državna poslance, 10 mestnih in 15 okrajnih odbornikov. Pričakala jih je velika množica in jih pozdravila naudušeno z „Nazdar“ in „Slava-klici“. Banket na čast gostom na Zofinskem otoku bil je prav dobro obiskan. Mestni odbornik Brzeznowski pozdravil je nemške goste rekoč, da je njih prihod pokazal, da je mej Nemci še vendar poštenih ljudi, ki žele v miru živeti z drugimi narodi. Posebno je nazdravljaval Dunajskima poslancema in mestnim odbornikom ter jim zaklical srčen češki „Na zdar!“ Odgovoril mu je državni poslanec Schneider, ki je poudarjal potrebo složenega delovanja. Da je bil Schneiderjev nemški govor naudušeno vsprejet, daje židovskim in levičarskim listom povod, da napadajo govornika. Potem govorila sta še Vašaty in Dunajski poslanec Schlesinger. Pri banketu bil je navzoč tudi predsednik razstavnega odbora grof Zedwitz. — Surovost nemških listov, ki izlivajo svoj žolč nad to manifestacijo, presega vse meje. Tako na pr. piše „N. Fr. Presse“: „Doch als wir im ... uns fanden, da verstanden wir uns gleich.“ Je li treba še bolj finih citatov v dokaz duševne surovosti nemško-židovskih matadorjev?

Reaktivirane srednje šole.

Važen odlok prijavlja zadnja številka Dunajskega uradnega lista, s katerim se preklicuje famozni ukaz naučnega ministra Gautscha iz l. 1887, s katerim je skrčil število srednjih šol. Vsled cesarskega odloka se bodo zopet uvedli višji razredi z bodočim šolskim letom na spodnjih gimnazijah v Roveretu in v Kotoru, dalje se bodeta vzela v državno upravo srednja šola v Kutnihori in mestna gimnazija v Schlanu. Gautschev famozni ukaz se je torej pokazal kot zmota in neizvedljiv. Radovedni smo torej samo, kdaj pride vrsta tudi na našo Kranjsko gimnazijo, da zopet ustane od mrtvih? Trkati je treba neprenehoma in moralo se bode odpreti.

Ogerska poslaniška zbornica.

O imunitetni dogodbi bila je dvadnevna debata. Važno je, kar je govoril justični minister Szilagyi. Vlada — rekel je — zavzela je stališče, da odločitev o imunitetnem slučaju nikakor ne mora prejudikovati meritoričnemu sklepu zbornice o Reški zadevi. Posamični člani zbornice naj bodo katerega koli mnenja, zbornica v svoji celoti ne bode videla

v pozivu na zadoščenje z orožjem drugo nego protizakonit napad na osebo. Ob enem rekel je minister, da bode pri sestavljanju novele kazenskega zakona skrbel za izdatnejšo mero varstva imunitete poslancev. Istotako zdi se mu potrebno, da se prenapredi hišni red, da se bode zloraba govorniške slobode omejila in zaprečilo razžaljevanje članov zbornice, ali pa izvan zbornice stoječih oseb.

Vnanje države.

Veliki knez Aleksij v Vichyu.

Kakor je v Parizu občinstvo simpatično in naudušeno pozdravljalo velikega kneza Aleksija, tako je bil tudi posebno slovesno vsprejet v Vichyu. Prefekt opazil je v svojem nagovoru, da je srce Francije, katerega udarec bode čutil veliki knez, da je duh Rusije, kateremu velja naudušeni vsprejem. Ko se je prikazal veliki knez na balkonu hotela, pozdravljalo ga je občinstvo prav živahno. Zvečer bila je splošna razsvetljava, nad 20.000 benečanskih lampijonov razsvetljevalo je mesto.

Razprava mej Rusijo in Vatikanom.

Glede imenovanja nadškofa v Mohilovu vrše se že delj časa razprava mej Vatikanom in mej Rusijo, ki se pa vrše tako počasno, da se vidi, ko da bi Rusiji ne bilo baš posebno mnogo na tem, da se dokončajo. Kandidata Rusije bil je že sprejel Vatikan, potem pa so nastale nove težave zaradi ondotnega škofijskega sedeža, ker kurija neče potrditi prelata, katerega je predložila ruska vlada. Že dve leti zahteva ruska vlada, da se škofovsko dostojanstvo podeli prelatu, ki je že dve leti vodil upravo nadškofije. A kurija se trdovratno brani in se utegnejo vsled tega vse obravnave razbiti.

Nemški partikularizem.

V Nemčiji velikonemška ideja še ni prodrla v vseh krogih, kakor bi to morda kdo mislil. Kaže se še vedno isto nasprotstvo, kakor je cvetelo nekdaj, ko je Germanija bila razdeljena v toliko malih držav. V Monakovem izhajajoči listič „Der deutsche Michel“ napada hudo magistrat glavnega mesta Monakova, da je dovolil 25.000 mark za vsprejem „pruskega kralja“, potem pa piše doslovno tako-le: Od l. 1871. je konec naši samostalnosti, zdaj je treba plesati po Berolinski piščalki, in če se začne boj, treba je braniti Berolinsko centralno vlado in z njo vleči, če Berolin hoče, naj si bode to za Bavarsko koristno ali ne. L. 1864. začelo se je razvijati „nemško uprašanje“, najprej proti Danskim, potem proti nam „nemškim bratom“ in pozneje proti Francozom in zdaj? Prusija, ki je vedno hotela gospodovati v Nemčiji, dosegla je s svojo staro vojaško državo svoj namen in z možem krvi in z nasilnimi sredstvi vsake vrste spravila nase samovlado. Od tega časa je po vsem svetu zavladala prava dirka glede oboroževanja in vojnih sil na milijone skopljeje kar iz tal za obrambo miru, kakor se glasi najnovejša fraza. Prej mogla je velika domovina mirno in srečno živeti sama zase in s svojimi sosedi, ni jej bilo treba milijonskih kupov vojakov, ker je rahla njena sestava in zveza držav bila porok za mir; odkar je postalo drugače, nič več ni miru, povsod so sovražniki in nasprotniki. Karkoli pride, zvesto drže se vsi Bavarci stare zastave, bele in modre, in klic za domovino ostane: „Živela Bavarska!“ Nemški listi seveda neso prav nič veseli tacih pojavov nemške solidarnosti.

Vojaški izgredi v Bologni.

Vsled znanih izgredov nekaterih častnikov italijanskih proti meščanom v Bologni, bilo je prestavljenih več častnikov k drugim polkom, da se tako da zadoščenje javnemu mnenju in odstrani prilika novim izgredom. Mej prestavljenimi je jeden podpolkovnik, jeden major, jeden stotnik, trije poročniki in jeden podporočnik, vsi od 50. polka pešcev. Tako je rešena ta zadeva, ki je precej razburila duhove, ker se v Italiji izgredi mej častniki in meščani ne ponavljajo tako pogosto, kakor drugod.

Dopisi.

Iz Drage na Dolenjskem 10. avgusta.

[Izv. dopis.] Zanimivo je pogorje, v katerem leži ta tolikokrat v našem časopisju imenovana vas Draga. Najlepši smerekovi, hojevi gozdovi kranjske dežele krasijo okolu in okolu to daljno zatišje kranjsko ob Kolpi in visoko gori mej krasnimi gozdi leže v mali dolinici vasi Draga, Srednja vas in Trava.

Za te vasi gre hud boj. Nemški „schulverein“ bi rad tukaj gori slovenski živelj zadavil. V Kočevji imajo Nemci srpo na to dolinico svoje oči obrnene. Ali le v nekaterih krajih slov. Štajerske se tako lepo, ko tukaj, kaže, kako trdna biti more slovenska narav v obrambi za slovensko svojstvo.

Nemci v Kočevji imajo precej bogato hranilnico in v mestu ter po kočevskem ozemlju precej bogatih ljudi. Tudi se tem Nemcem ne more politična malomarnost očitati. Zdašniji vodja okrajnega glavarstva v Kočevji, g. dr. Thoman je Nemec in on si naklonjenost Nemcev v Kočevji s tem pridobiva, da, kjer le more, težnje nemškega „schulvereinu“, oziroma težnje vsega nemštva na Kranjskem podpira. Ako se pomisli, da imajo politična

oblastva, okrajna glavarstva, precej tacega dela, po katerem z ljudstvom v dotiko prihajajo in tudi tako, da lahko tu in tam koga skozi večje okno pogledajo; ako se pomisli, da je takozvani „übertragener Wirkungskreis der Gemeinden“ neka čudna služba županov na vrhovi političskih oblastev, potem si lahko predložimo, kako trdno stanje ima kaka slovenska vas v okrožji kočevskega sodnega okrožja (Ribničanov se vendar ne upajo lotiti).

Boj, ki ga vodijo slovenski Dragarci proti nemštvu, je tako zanimiv, da je vreden, naj se vse slovenstvo na Kranjskem zanj zanima in kar je še važneje, da Dragarce vse drugo slovenstvo v političkem boju proti nemštvu podpira. Imenujem samo prebivalce Drage, ker prebivalci Srednje vasi, Trave, katere vasi so le za pol ure oddaljene od Drage, so nemški misleči možje, akoravno nobeden teh vaščanov nema nemškega imena. V Dragi je pošten slovensk narodnjak, župnik g. Kadunc. Ta in gosp. Pavel Turk vodita boj proti nevarnemu nemštvu. Gosp. Pavel Turk se je že dostikrat imenoval. Z nič pripomogel si je do premoženja, ki je za tamošnje razmere čedno. Ni se šolal. — Toliko se je naučil, da bere in kako pismo piše. Ali čudo nadarjen je in energičen je toliko, kolikor je visok, — nad 6 čevljev. Če bi gospodi v Kočevju le polovico tacega človeka imeli in če bi ga le v kakem juristu imeli, zaklali bi lahko hekatombo slovenskih ljudij nemškemu bogu.

Jaz, ki to pišem, sem star agitator. Šolal sem se v časih Giskra-Herbstovega, Lasser-Auerspergovega ministerstva tam na slovenskem Štajerskem v agitaciji in slovenski Štajerci si lahko patent vzamejo na spretnost v agitaciji za ohranitev slovenske narodnosti proti nemštvu. Ali ta Pavel Turk in župnik Kadunc mi imponujeta! — Tu v Dragi človek ne uživa le čistega gorskega zraku, tukaj mu se tudi, akoravno v malem okviru, podaja prelep komad čvrstega, jeklenega dela za slovensko našo narodnost. Kakor da bi bila mala slovenska vas Draga najvažnejše veliko mesto, vrè noč in dan po možganih onih Nemcev v mestu Kočevju, ki si hočejo nevenljivo slavo v boji za nemštvo pridobiti. Dr. Thoman menda noč in dan ne spi, — veliki Pavel Turk mu je vedno pred očmi! Vse se je storilo, da bi se vsaj letos zaprečila izvolitev Pavla Turka za župana v Dragi; — vse nič ni pomagalo „Armes, armes, schwitzendes Menschenhaupt!“ — Pavel Turk je zopet župan in ves občinski odbor v Dragi naroden! Kočevcem in njih protektorju sta Pavel Turk in župnik Kadunc štrečno zmešala z vrlimi prebivalci Drage in nekaj sosednih gospodarjev! — Lahko imamo veselje s temi možmi in prav dobro razumemo, da bi nemški „schulverein“ rad take ljudi spravil v nemški tabor; — samo Pavel Turk odvaga pet dr. Thomanov in zraven še pet dr. Bargerjev! — Ta g. notar je Mariborčan. Občeval je dosti s možmi, kakor so bili dr. Koceli, Jurčič, Tomšič in videl njihovo agitatorno delo, pa se nič od njih ni naučil. — Dr. Burger je pa sedaj voditelj in dobro poučeni ljudje pravijo, da ta vse vodi. — Še nekaj fakt. Letos so se kozè v par ljudeh pokazale v Dragi. Župan Pavel Turk javi to glavarstvu. On dobi ukaz, vsak slučaj naznani. On naznani več slučajev vkup: (pošta v Dragi namreč samo trikrat na teden z družim svetom občeje; — o telegrafu ni pojma v teh gorah). — To baje ni v redu; vsak slučaj bi se moral posebno oglasiti; glavarstvo odzame županu zdravstveno policijsko nadzorstvo ter ga izroči občinskemu odboru v Dragi. — Denarne kazni dobi Pavel Turk, če je teden dolg, po tri in š. 98 obč. reda je zmiraj na papirju, na katerem se ukazi okr. glavarstva v Kočevju pišejo. V navedenem ukazu glavarstvo v Kočevju glede zdravstvenega nadzorstva pravi, da je župan Pavel Turk „nemaren“, on, ki ga je slovensko prebivalstvo jednoglasno na mesto župana poklicalo! In žandarmi ne javijo kakega slučaja nevarnih bolezni, kakor so kozè, ako jim pridejo na znanje, županstvu, — ampak direktno okrajnemu glavarstvu.

Pa dosti za danes in brez komentara. Draga je znamenita vas in Vi nekateri gospodje v Kočevju, verjemite, da Vas dobro zasledujemo in da se Vas Dragarci kar nič ne bojijo; premajhni ste, premajhni in drugo v Vas ni, kot nadutost, družega pa nič. Jeza Vas kolje in to neizmerno ljudi tam gori veseli.

Domače stvari.

— (Cesarjev rojstveni dan) praznoval se je danes jako slovesno. Že včeraj zvečer bil je mirozov, danes zjutraj ob 5. uri, ko so strelili topov z Grada naznanjevali veseli dan, pa je svirala vojaška godba budnico po mestnih ulicah. Državna in deželna poslopja, mestni magistrat in kaznilnica, kakor tudi stolp na Gradu razobesili so cesarske zastave. Proti 8. uri zbralo se je vse Ljubljansko vojaštvo na travniku pri Kolizeji v štirih oddelkih. V prvem stali so trije batalijoni domačega pešpolka z godbo, v drugem četrti batalijon 17. pešpolka, jeden 87. pešpolka in dva lovška batalijona, v tretjem dva batalijona kranjskih domobrancev, sanitetni oddelek in kranjski vojaški veteranski kor z zastavo, v četrtem husarji in artilerija. V dreveredu proti Šiški postavljen je bil pod šotorjem altar, kjer je mašo služil vojaški duhovnik g. Jurančič. Točno ob 8. uri prijezdil je iz Cekinovega grada podmaršal pl. Wattek-Hermanshort in jahal mimo vseh čet. Pri sv. maši streljali so vojaki, vsak batalijon zase, po trikrat, z Grada odzvali so se kanoni. Po končanem cerkvenem opravilu je bilo defilovanje pred poveljnikom podmaršalom pl. Wattekom. Vojakov bilo je pri paradi nad 3000, občinstva pa gotovo dvakrat toliko. — Ob 10. uri bila je slovesna maša v stolni cerkvi, katero je služil knezsko škof dr. Missia. Navzočni so bili deželni predsednik baron Winkler in mnogo uradnikov, deželne sodnije predsednik Kočevar, državni pravdnik Pajk, deželni glavar s cesarskim svetnikom Murnikom, podpredsednik kupčijske zbornice g. Perdan, župan Grasselli z mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki, mnogo profesorjev in učiteljev in veliko število vernikov. Po cerkveni slavnosti so razne deputacije uradov, deželnega odbora, mestnega zastopa, veteranov itd. čestitali pri gospodu deželnem predsedniku presvetlemu cesarju, s prošnjo, da se njih čestitke sporoče. Popoldne imeli so častniki slavnostni obed v kazini.

— (Slovenski biciklisti v Zagrebu.) V jednom delu včerajšnjega lista ostala je tiskovna pomota v dotični notici. Pravilno se čita 10.000 metrov (ali 10 kilometrov), a ne 10.000 kilometrov, kateri pogrešek si je čitatelj itak že sam popravil. Dalje imamo pristaviti, da se je dirke udeležil od kluba slovenskih biciklistov tudi g. Sevnik. Dirkali so namreč od slovenskih biciklistov: Na visocih strojih na 3000 metrov: Ivan Sevnik in Janko Traven; na nizkih strojih na 3000 metrov Anton Pintar; na visocih strojih na 5000 metrov: Janko Traven; na nizkih strojih na 5000 metrov: Ljudevit Stiasny in Anton Pintar; in na visocih strojih na 10.000 metrov: Zmagoslav Bohinec, Janko Traven in Ivan Sevnik.

— (Jubilejsko razstavo v Zagrebu) obiskalo je prva dva dni 18.918 oseb. Ustopnine plačalo se je nad 6000 gld.

— (Osebna vest.) Umirovljen je g. Fran Omejec, poštni uradnik v Ljubljani.

— (Zanimiva petindvajsetletnica.) Prvak naših hribolazcev, g. Fran Kadilnik, bil je preteklo nedeljo štirinajstkrat na Triglavu. Isti dan bilo je petindvajset let, odkar je prvič obiskal sivega velikana.

— (Na Bledu.) na otoku, pel bode dne 19. avgusta Št. Jakobski cerkveni zbor pod vodstvom vodje g. Belarja s spremljevanjem vojaške godbe pri slovesni sv. maši, ki se bode darovala v praznovanje cesarskega rojstnega dne. Zvečer bode razsvetljava na jezeru, koncert in ples.

— (Nezgoda.) Danes zjutraj padel je v livarni Alberta Samasse v Ljubljani, že ulit zvon tako nesrečno na nogo dolgoletnemu poslovođji te tovarne, g. Alojziju Eberlu, da mu je nogo zdrobil. Prenesli so ranjenca v deželno bolnico.

— (Novi zdravniki na Štajerskem.) Kot deželni okrožni zdravniki so mej drugimi imenovani: V Št. Lenart v Slov. goricah dr. H. Benesch, v Št. Jurij v Slov. goricah Josip Jorasch, v Selnicu ob Dravi dr. Gašper Gorischeck.

— (V Marijanski kopeli) na Češkem umrl je bivši mladočeški poslanec grof Leopold Lažansky za srčno kapjo. Pokojnik živel je nekaj časa tudi v Ljubljani in bil znan pod gledališkim imenom Neuhof.

— (Iz Kranja) poroča se nam, da se je nedeljska veselica, ki jo je priredila narodna čitalnica Kranjska, vrlo obnesla. Slavnemu kvartetu Ljubljanskih pevcev (gg. Štefančič, Branke, Lilleg, Deč-

man), ki je prevzel poleg vojaške godbe muzikalni del, pridružil se je še jeden kvartet zbora „Glasbene Matice“. I kvartet i oktet izvršil je svojo nalogo mojsterski. Slavna vojaška godba, ki navadno ob takih prilikah igra tuje skladbe, presenetila nas je z domačinkami; le škoda da ni došla pravočasno v Kranj, kar bi bilo koncert še bolj povzdignilo. Okolu sedme ure pričelo je polagoma rostiti, zato treba je bilo koncert, ki se je vršil na krasno odčenem vrtu g. P. Mayerja ml. završiti. Zatem otvoril se je v zgornjih prostorih ples. Udeležba bila je iz Ljubljane in bližnjih krajev precej obilna. Obširneje poročilo o tej lepi veselici prinesemo v jedni prihodnjih številki.

— (Koncert pevskega društva „Lira“ v Kamniku.) Preteklo soboto priredilo je marljivo pevsko društvo „Lira“ koncert s pripomočjo vojaške godbe iz Ljubljane. Akopram je bila zares žrtev usesti se pri lepem krasnem dnevu ob 1/2 5 uri v zaprte prostore Fišerjeve, privabil je vendar zanimivi program precej občinstva, tako, da je bil obširni salon skoro popolnoma poln. Vse pevske točke izvajalo je 12 pevcev „Lira“ pod vodstvom g. Steleta prav precizno in je občinstvo izražalo svojo zadovoljnost z živahnim odobravanjem. Čveterospevi peli so se istotako prav izborno in sme „Lira“ prav zadovoljna biti, da je izvršitev koncerta bila tako izborna. Vojaška godba svirala je več slovanskih skladb in je posebno ugajala onemu delu občinstva, ki ni razvajen glede tacihi užitkov. Po koncertu bil je ples.

— (Čebelni semenj na Igu) je bil na sv. Lovrenca dan jako slab, obnesel se je še le na Veliki Šmarea, dne 15. avgusta. Pripeljalo se je nad 600 panjev, katerim je bila naposled cena od 3 gld. 50 kr. do 5 gld. Nakupovanja ni bilo veliko, le Gorenjci so nekaj pokupili, trgovci s čebelami pa skoro nič, ker je došlo malo naročil za nakup z Nemškega. V obče pa, dasi jo bilo doslej za čebele slabo deževno vreme, prineslo se je na trg vendar lepo blago. Ako ostane vreme ugodno, utegnejo čebele še marsikaj popraviti.

— („Kmetovalec“) ima v svoji 15. številki nastopno vsebino: Kmetijske razstave. — Obseko vanje smrek. — Držaj za vajete. — Razne reči. — Uprašanja in odgovori. — Gospodarske novice. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe Kranjske. — Tržne cene.

— (V Ljutomeru) je sadje letos posebno dobro obrodilo in začeli so jabolka že izvažati v Nemčijo.

— (Razpisano) je mesto pristava pri okr. sodišči v Loži. Prošnje do 30. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 17. avgusta. „Reichsanzeiger“ javlja: Pruski kralj imenoval dr. Jagića, profesorja na vseučilišči Dunajskem, inozemskim viteзом reda „pour la merite“ za znanosti in umetnosti.

Beligrad 17. avgusta. Regent Ristić in ministerski predsednik Pasić danes semkaj došla. Oficijalnega vsprejema ni bilo.

Moskva 17. avgusta. Veliki knez prestolonaslednik došel semkaj in bil naudušeno vsprejet. Izročilo se mu je mnogo srebrnih skled s soljo in kruhom.

Dunaj 18. avgusta. Cesarjev rojstveni dan praznoval se najslovesneje na Dunaji, v Budimpešti in po vseh mestih v državi. Na Dunaji bila je v prisotnosti nadvojvod vojaška „revue“, maša v sv. Štefana in drugih cerkvah. Mnogo hiš razobesilo zastave. Posebno slovesno bilo je v Pragi, kjer je na tisoče broječa množica priredila patrijotično ovacijo. „Politik“ poudarja zvestobo in udanost češkega naroda do vladarske hiše, ker je češkega naroda bodočnost osigurana le v avstrijski državi.

Bolzan 18. avgusta. Ker se je oblak utrgal, je potok Gauerbach pri Kollmanu silno narasel in prouzročil veliko škode. Več ljudij mrtvih, železniški promet ustavljen.

Razne vesti.

* (Zlata krona.) Na poziv španjskega lista „El Boken“, ki izhaja v Venezueli, pričele so gospe v raznih južnoameriških državah nabirati doneske, da izroče kraljici — regentini španjski zlato krono ob priliki, ko se bode praznovala stoletnica razkritja Amerike, dne 12. oktobra 1892. Posebna deputacija gospej prinesla bode to krono v Evropo.

* (Nepotrjeno razpuščenje društva.) Ministerstvo notranjih zadev je vsled rekurza Graškega dijaškega društva „Societa academica italiana“ razveljavilo razpuščenje omenjenega društva, katero je namestništvo odločilo v septembru preteklega leta.

* (Proti uničevanju gozdov.) Gališko gozdarsko društvo uročilo je prošnjo do vlade, da bi se zabranilo daljno uničevanje gozdov v galiških Karpatih.

* (Pomoč proti trtni uši.) Vodja parasitološkega zavoda v Turinu, profesor Perroncito iznašel je baje sredstvo, katero hipoma pokonča trtno uš, ne da bi škodovalo trti. Poskusi, ki so jih naredili v San Remu, so se baje obnesli prav dobro. Če se to obistini, bila bi to res neizmerna dobrota za vinorejce.

* (Golobje pismošiši.) Te dni delali so zanimive poskušnje z golobi pismošiši na Eifflovi stolpu v Parizu. Ti golobje so bili posebno naučeni na to, da lete kolikor mogoče visoko, da jih ne dosežejo sovražne kroglice v slučaju vojne. Dalje se je poskušalo, koliko pezo more nesti golob. Privezali so jim zavitke papirja in male balončke skupno 250 gramov težke. Iz početka so se golobje čutili nekoliko obtežene, pozneje pa so leteli istotako hitro kakor drugi neobteženi golobje.

* (Gozdni požar.) Kakor se poroča iz Toulona, se je posrečilo udušiti veliki gozdni požar, o katerem smo govorili v jedni zadnjih števil. Škoda je neizmerna in dozdej še ne določena.

Mnogoletna opazovanja. Pri slabem prebavljenju in pomankanju slasti do jedi, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo kakor nobeno drugo sredstvo s svojim želodec krepujočim ter kri čistim uplivom. Cena škatljici 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 1 (4-11)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Izjava.

Nekaternikom zljubilo se je raztrošati vest, češ, da jaz prijavljam v slovenskih novinah dopise in notice iz Radovljice in nje okolice.

Ker so te izmišljotine popolnoma neosnovane in naperjene proti meni zgolj za namenom škodovati mi, bodi tem potom jedenkrat za vselej povedano, da so vsi oni, ki kaj takega govoré, ne da bi mogli kaj dokazati, škodeželjni in lažnjivi obrekovalci.

V Radovljici, dne 17. avgusta 1891.

H. Podkrajšek,
učitelj.

(693)

Poslano.

Začetkom julija meseca t. l. javljal je neki Ljubljanski časopis, da je neki Emerih Pavlovič umoril ženo Ano Rohaček. Ker se imenujem Emerih Pavlovič jaz, me je žandarmerija zaprla in naperila se je proti meni kazenska pravda, v kateri so pa priče dokazale, da sem bil jaz v onem času, ko je žena bila umorjena, povsem drugod in da sem popolnoma nedolžen. Ubila žena bila je sestra moje žene in je bila v moji službi. Ubijalec ni mogel odnesti vsega blaga. — ki je bilo moje, — a ostane sem dobil jaz nazaj. To pač dokazuje mojo nedolžnost in ne morem umeti, kako je mogla neresnična vest priti v javnost.

V Gorici, dne 17. avgusta 1891.

(692)

Emerih Pavlovič.

Loterijske srečke 14. avgusta.

Na Dunaji: 23, 89, 57, 75, 29.
V Gradci: 29, 82, 50, 6, 31.

Umrli so v Ljubljani:

16. avgusta: Brigita (Margareta) Vizjak, usmiljena sestra, 31 let, Kravja dolina št. 11, pleuritis. ex. idat.
17. avgusta: Jožefa Jerman, delavčeva hči, 5 mesecev, Kravja dolina št. 18, katar v črevih. — Jožefa Aleš, delavčeva hči, 5 mesecev. Žabjak št. 2, škrlatica. — Ivan Okorn, sladničar, 54 let, Karlovska cesta št. 22, jetika.
18. avgusta: Vincenc Jereb, delavec, 46 let, Kravja dolina št. 11, atrofie cerebri.

Tujci:

17. avgusta.

Pri **Maliči:** Baron Schwegel, Gerstendorfer, Abel, Mendl, Müller, Guttman z Dunaja. — Truden, Deutsch iz Trsta. — Wolsegger, Braune, Hofman, Jaklič, Tomitsch iz Kočevja. — Nemec iz Gradca. — Lenassi iz Logatca. — Blau iz Brna. — Hausser iz Norimberka.

Pri **Slonu:** Matschek, Aicholzer, Rudiger, Lipitsch, Epstein, pl. Lötzen z Dunaja. — Handler, Moravetz iz Beljaka. — Bežek iz Tržiča. — Vidic iz Hrpelja. — Pinter iz Kamnika. — Bullo, Wrandis iz Vidma. — Schwara, Seubitz iz Gradca. — Dolenc, Hripp iz Vipave. — Balogh iz Ajdovščine. — Füssel iz Prage.

Pri **avstrijskem cesarji:** Plajser iz Trsta. — Kavčič, Prelovšek iz Idrije. — Jagoric iz Cerkljan.

Pri **bavarskem dvoru:** Zekoll z Dunaja. — Perc iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru:** Ramor iz Trsta. — Bončić, Leustig, Jeschko z Dunaja. — Arnstein iz Zagreba.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. avg.	7. zjutraj 2. popol. 9. zvečer	736.3 mm. 735.0 mm. 734.1 mm.	17.4° C 23.2° C 19.0° C	sl. jvz. sl. vzh. sl. zah.	obl. obl. obl.	0.00 mm.

Srednja temperatura 20.1°, za 1.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91.75	—	91.60
Srebrna renta	91.55	—	91.60
Zlata renta	111.50	—	111.25
5% marena renta	102.20	—	102.35
Akcije narodne banke	1021. —	—	1016. —
Kreditne akcije	233.50	—	282. —
London	118.15	—	118.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.40	—	9.40 1/2
C. kr. cekini	5.63	—	5.63
Nemške marke	58.12 1/2	—	58.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	135	gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	—	103	65
Ogerska papirna renta 5%	—	101	25
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	115	—
Kreditne srečke	100 gld.	188	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	221	—

Globoko užaljenega srca javljamo tužno vest, da je sinoči ob 10. uri naša preljuba, draga

F I N A

umrla po kratki, mučni bolezni.
Pogreb drage, prerano umrle pokojnice bode jutri, dne 18. avgusta, ob 4. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu.

V Ljubljani, dne 17. avgusta 1891.

Dr. Josip Račič in Ernestina Račič,
stariši. (690)

Ernest in Milan Račič,
brata.

Uršula Račič, stara mati. **Josip Pleiweiss,** stric.

Priden učenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika ter računanja, **vsprejme se v specerijsko trgovino.** (691—1)
Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

Učenec

15 let star, kateri ima veselje do trgovine, ume dobro računati ter je slovenskega in nemškega jezika zmožen, — **vsprejme se, če tudi od ubogih starišev, takoj v prodajalnico z mešanim blagom Frana Seršen-a v Ljutomeru.** (691—2)

Učenec

zmožen slovenščine in nemščine, **vsprejme se takoj v prodajalnico z mešanim blagom na deželi.**
Več o tem se poizve v Paulin-ovi potovalni pisarni v Ljubljani. (694—1)

Najboljše sredstvo

Prebavno vino
(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je **najboljše in najsigurnejše sredstvo**, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (595—9)

za bolni želodec!

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse preskušene na ces. kr. izkušališču ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—48)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izborov voz, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Biblorhaptos (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456—12)

Dr. Friderika Lengel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtiveke znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, **ločijo se še drugi dan neznatne luskinke od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.**

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podleže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred **gld. 1.50.** (119—12)

Dr. Friderika Lengel-a

BENZOE-MILO

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v **Ub. pl. Trnkoczy-ja** lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Heun, Dunaj, X.**

Gostje iz Prage

obiskali smo prijazni Bled, potem romantiški Bohinj in si ogledali jezera in izvir Savice. — Bivali smo v hotelu pri Bohinjskem jezeru, kjer so nam jako dobro postregli, tako da smo bili povsem zadovoljni. Zatorej priporočamo ta hotel vsakomur najtopleje, kdor obišče prekrasno bohinjsko dolino. (684—2)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti **kurjim očesom, šuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.**

Dobiva se v leka-nah.

Ta obliž dobiva se le v jednj velikiosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno **Luser-jev obliž za turiste.**

Veliko priznanih pisem je na na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna
(524) **Melding-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani **J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grebel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfen-bergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.**